

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P. C., s. r. o.** so sídlom v B., V. IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou V., s.r.o., so sídlom v B., K. proti povinnej **A. G.**, nar. X., bývajúcej v K., D. **o vymoženie 1284,21 Eur** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8 Er 548/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. augusta 2013 č. k. 7 CoE 119/2013-68, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno uznesením z 21. mája 2013 č. k. 8 Er 548/2011-53 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. M. Š., so sídlom Exekútorského úradu v N., K. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie [§ 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok)] na základe rozhodcovského rozsudku označeného v žiadosti súdneho exekútora. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola uzatvorená úverová zmluva, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Jej súčasťou bola rozhodcovská doložka, ktorá so spotrebiteľom nebola osobitne dojednaná, splývala s ostatnými štandardnými podmienkami tejto formulárovej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa vytvorila nerovnováhu práv a povinností a odoprela mu možnosť domáhať sa svojich práv v konaní pred všeobecným súdom. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Súd prvého stupňa preto posúdil predmetnú rozhodcovskú doložku v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka za neplatnú. Zastal názor, že podpis na úverovej zmluve nemožno považovať zároveň aj za prejav súhlasu povinnej

s rozhodcovskou doložkou. Vychádzajúc z uvedeného súd prvého stupňa uzavrel, že rozhodnutie predložené v predmetnom exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. augusta 2013 sp. zn. 7 CoE 119/2013 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O. s. p.). Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Odvolací súd sa celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je predmetná rozhodcovská doložka – z dôvodov uvedených už súdom prvého stupňa – neplatná. Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom žiadala napadnuté uznesenie buď zmeniť alebo zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo súdy v danom prípade: (a) rozhodovali vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ O. s. p.), (b) rozhodovali napriek tomu, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), (c) rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.), (d) odňali oprávnenej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.), (e) konanie zaťažili tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a (f) svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Oprávnená v doplnení dovolania poznamenala, že jej dovolanie je prípustné aj v zmysle § 283 ods. 3 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania

podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 26/2013, 3 Cdo 227/2012, 3 ECdo 9/2013, 3 Cdo 237/2012, 3 ECdo 106/2013, 3 ECdo 194/2013, 3 ECdo 225/2013, 3 ECdo 68/2014, 3 ECdo 76/2014, 3 ECdo 84/2014, 3 ECdo 96/2014, 3 ECdo 178/2014, 1 Cdo 152/2012, 2 ECdo 363/2012, 4 ECdo 54/2013, 4 ECdo 218/2013, 5 ECdo 4/2013, 5 ECdo 310/2013, 6 ECdo 218/2013, 6 Cdo 318/2012, 7 ECdo 220/2013, 8 ECdo 14/2013, 8 ECdo 117/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v danom prípade dovolanie podľa § 237 a 239 O. s. p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. apríla 2015

JUDr. Juraj S e m a n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová